

anses i Handelsstanden mange Gange overfor Handlende som en meget god Forretning at kunne affordere for 60—70 pCt., og jeg antager derfor, at der maa fordres en større Underbalance paa dette Sted. — Dernæst skal jeg henlede Opmærksomheden paa §§ 52 og 53, hvori det er fastsat, at Skifteretten blandt Andet skal være berettiget til at udnævne en midlertidig Bestyrer. Medens Kurator udnævnes af Kreditorerne i Almindelighed, staar det i Skifterettens Magt at udnævne en midlertidig Bestyrer, og dette ligger selvfølgelig i, at man ikke kan vente dermed, indtil Kreditorerne samles. Naar man ser hen til, hvad der har været Lovudkastets Hensigt, som jo aabenbart er den at give Kreditorerne en vis berettiget Indflydelse overfor Skifteretten, maa man holde paa, at ikke alene Kurator, men ogsaa den midlertidige Bestyrer, ja, jeg vil gaa endnu videre og sige, at selv Inkassator i det Tilfælde, hvor der ingen Kurator er, maa være en af Skifteretten aldeles uafhængig Person. Der staar nemlig i sidste Stykke af § 66, hvad der efter min Mening er rigtigt, at Kurator ikke maa staa i et vist Forhold hverken til Fallenten eller til Skifteretten, men det Samme maa efter min Formening være Tilfældet med den midlertidige Kurator, hvad det imidlertid ikke er. Skifteretten bør efter min Formening ubetinget til midlertidig Bestyrer udnævne en Person, som staar uafhængig af den, og jeg gaar, som sagt, videre, idet jeg paastaar, at den ogsaa i de Tilfælde, hvor den udnævner Inkassator, konsekvent maa være forpligtet til at gjøre det Samme, da jeg ellers tror, at Følgen i det almindelige Liv vil blive, at der kun bliver udnævnt en Inkassator, som er Skifterettens egen Fuldmægtig, men det passer ikke. Jeg vil derfor tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være konsekvent at gjøre det til ubetinget Pligt, at baade den midlertidige Bestyrer og Inkassator skulle være en af Skifteretten uafhængig Person. I § 66 træffes der Bestemmelser om Valget af Kurator. Med Hensyn dertil vil jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det har flaaet mig — og jeg tror, at det er i højeste Grad uheldigt, at det er saaledes —

at en simpel Majoritet uden Hensyn til Fordringernes Størrelse kan vælge Kurator. Det er meget ofte Tilfældet i Fallitboer, at der ved Siden af enkelte Fordringer paa flere Tusinde Rigsdaler foreligger Regninger fra en Skrædder, en Skomager, en Snekker osv. paa enkelte Rigsdaler, men det kan altsaa meget let og meget ofte træffe, at de, der have Regninger til et Beløb af ikke 10 Rd., kunne indsætte en Kurator, eller kunne forpurre en Kurators Valg, saaledes at de Kreditorer, der repræsentere mange Tusinde Rigsdaler, ikke kunne sætte noget Valg igjennem. Det forekommer mig, at der her som mange andre Steder maa lægges Vægt paa Summernes Størrelse og ikke ubetinget paa Personernes Antal. Tilmed maa det erindres, at Skifteretten kan forkaste Kurators Valg, og at dens Kjendelse er aldeles inapellabel. Naar altsaa Skifteretten stiller sig paa Kant med Kreditorerne, kan den paa den ene Side meget let forpurre Kurators Udnævnelse, ligesom paa den anden Side de Kreditorer, der aabenbart ikke have synderlig Interesse i Boet, kunne faae en Kurator valgt imod deres Interesse, som repræsentere de store Fordringer. Ligeledes er det i § 83 bestemt, at det simple Flertal af Kreditorer uden Hensyn til deres Fordringers Størrelse kan bestemme, at Fallenten skal have visse Begunstigelser, men i smaa Bøer kunne disse Begunstigelser fortære og oprive det Reste af Boets Værdi. Jeg tror altsaa, at man ogsaa paa dette Sted maa gennemføre den Regel, som ellers er almindelig, at Skifterforsamlingerne stemme baade efter Tal og efter Vægt, men det er ikke gjort gjældende med Hensyn til de Begunstigelser for Fallenten, der omhandles i § 83. — Endelig kommer jeg til en Indvending, som er noget nær lig med den, jeg gjorde ved § 46; den angaar § 148, hvori der handles om Status. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt her at indskrænke denne Statusopgjørelse til lige frem at angaa Arbejdsmænd, men at man ikke bør forlange, at de ubetydeligste Høkere og andre Smaahandlende skulle gjøre en Status. For det Første kunne de ikke gjøre det, og for det Andet vil en saadan Status, selv om de gjøre den, egentlig Intet vise, thi deres Aktiver ere i